

Brussel, 5 november 2014

Sociaal bemiddelaar ook van nut bij politie ?

De overheidsdiensten kennen een syndicaal statuut dat geregeld is in de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel. Dit syndicaal statuut is niet van toepassing op de politie. De wetgever regelde een apart statuut dat vervat is in de wet van 24 maart 1999 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakverenigingen van het personeel van de politiediensten. In grote trekken is dit statuut gelijkaardig aan het statuut geregeld in de wet van 1974.

In vergelijking met de andere overheidsdiensten kunnen we vaststellen dat bij de politie vaak gebruik wordt gemaakt van het stakingsrecht. Wanneer we een analyse zouden maken van de stakingsaanzeggingen die sedert de oprichting van de geïntegreerde politie zijn ingediend zou men tot het besluit komen dat meer dan 50% van die aanzeggingen op een andere manier konden geregeld worden. Immers, vaak gaat het om een plaatselijk probleem dat men in het onderhandelingscomité niet kan oplossen. Er wordt dan geregeld dat een nieuw BOC bij elkaar zal komen om een oplossing uit te werken. Door dit alles verliest het stakingsrecht zijn doelstelling. Een staking dient men te zien als het middel waarvan gebruik wordt gemaakt als niets meer mogelijk is.

Binnen de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg bestaat een cel van sociaal bemiddelaars voor de overheidssector. De functie van sociaal bemiddelaar in de overheidssector kwam tot stand na het afsluiten van een protocolakkoord betreffende de versterking van de sociale dialoog en de conflictbeheersing in de publieke sector van april 2010, gesloten binnen het gemeenschappelijk comité voor alle overheidsdiensten (comité A). Dit resulteerde in de wet van 29 maart 2012 waarbij in de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel, een hoofdstuk III quater werd ingevoerd. Dit hoofdstuk bevat artikel 12 octies dat stelt:

“De Algemene Directie van de collectieve arbeidsbetrekkingen bij de federale overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg wordt belast met de sociale bemiddeling in de overheidssector met het oog op het voorkomen, opvolgen en beëindigen van de collectieve geschillen tussen de werkgevers en de personeelsleden waarop deze wet van toepassing is.

Bij de Algemene Directie van de collectieve arbeidsbetrekkingen worden specifieke en met de materie ter zake vertrouwde sociaal bemiddelaars in de overheidssector benoemd.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de opdrachten en de benoemingsvoorwaarden van de sociaal bemiddelaars in de overheidssector.

De sociaal bemiddelaar in de overheidssector vervult zijn opdracht op onafhankelijke wijze ten opzichte van de partijen betrokken bij een collectief geschil. Het gemeenschappelijk comité voor alle overheidsdiensten kan nadere regels voor de bemiddelingsprocedure vastleggen.”

De opdrachten van de sociale bemiddelaars in de publieke sector zijn:

- het voorkomen van sociale geschillen en het opvolgen van het uitbreken, het verloop en de beëindiging ervan;
- het vervullen van alle sociale bemiddelingsopdrachten;
- het ondersteunen van de verschillende onderhandelings- en overlegorganen die zijn opgericht met toepassing van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel;
- het opstellen van alle verslagen en studies op initiatief of op verzoek van het gemeenschappelijk comité voor alle overheidsdiensten ter ondersteuning van de werken van het comité;
- het opvolgen van de evolutie van de Europese richtlijnen die een impact hebben op de overheid.

De politie heeft zich nooit ingeschreven in dit model. Zou het niet wenselijk zijn om in het syndicaal statuut van de politie ook in te schrijven dat beroep kan worden gedaan op sociale bemiddelaars?

Eric Picqueur,
Vaste afgevaardigde.